

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spanien) den 11. februar 2021 — Gerencia Regional de Salud de Castilla y León mod Delia

(Sag C-86/21)

(2021/C 189/10)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gerencia Regional de Salud de Castilla y León

Sagsøgt: Delia

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 45 TEUF og artikel 7 i forordning nr. [492]/2011 ⁽¹⁾ til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 6, stk. 2, litra c), i dekret nr. 43/2009 af 2. juli 2009, der forhindrer anerkendelse af tjenesteydelser, der er leveret inden for en bestemt faggruppe i et offentligt sundhedsvæsen i en anden EU-medlemsstat?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan anerkendelsen af tjenesteydelser, der er leveret i en medlemsstats offentlige sundhedsvæsen, da betinges af, at der forudgående godkendes generelle kriterier for anerkendelse af karrieresystemerne for personalet i Den Europæiske Unions medlemsstaters sundhedstjenester?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5.4.2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen (EUT 2011, L 141, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 25. februar 2021 — X BV mod Classic Coach Company vof, Y og Z

(Sag C-112/21)

(2021/C 189/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Appellant: X BV

Indstævnte: Classic Coach Company vof, Y og Z

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det for at kunne fastslå, at der er tale om en tredjemands »ældre rettighed« som omhandlet i artikel 6, stk. 2, i det ophævede direktiv 2008/95/EF ⁽¹⁾
 - a) tilstrækkeligt, at tredjemand har gjort erhvervsmæssig brug af en i den pågældende medlemsstats lovgivning anerkendt rettighed, før varemærket blev registreret, eller
 - b) er det et krav, at denne tredjemand på grundlag af denne ældre rettighed i henhold til national lovgivning kan forbyde varemærkeindehaver at bruge varemærket?

- 2) Har det også betydning for besvarelsen af spørgsmål 1, at varemærkeindehaveren har en (i den pågældende medlemsstats lovgivning anerkendt) endnu ældre rettighed vedrørende det som varemærke registrerede tegn, og i bekræftende fald har det da betydning, om varemærkeindehaveren på grundlag af denne endnu ældre anerkendte rettighed kan forbyde tredjemandens brug af den påberåbte »ældre rettighed«?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22.10.2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT 2008, L 299, s. 25).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 2. marts 2021 — Proximus NV mod Gegevensbeschermingsautoriteit

(Sag C-129/21)

(2021/C 189/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Proximus NV

Sagsøgt: Gegevensbeschermingsautoriteit

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 12, stk. 2, i e-databeskyttelsesdirektivet 2002/58/EF (¹), sammenholdt med dette direktivs artikel 2, litra f), og med artikel 95 i den generelle forordning om databeskyttelse (²), fortolkes således, at det er tilladt for en national tilsynsmyndighed at kræve et »samtykke« fra abonnenten i den generelle forordnings forstand som grundlag for at kunne offentliggøre dennes personoplysninger i offentligt tilgængelige telefonnummerfortegnelser og nummeroplysningstjenester, såvel dem der offentliggøres af operatøren selv som dem, der offentliggøres af andre udbydere, når den nationale lovgivning på området ikke bestemmer andet?
- 2) Skal retten til sletning i henhold artikel 17 i den generelle forordning om databeskyttelse fortolkes således, at denne ret er til hinder for, at en national tilsynsmyndighed kvalificerer en anmodning fra en abonnent om at blive fjernet fra offentligt tilgængelige telefonnummerfortegnelser og nummeroplysningstjenester, som en anmodning om sletning som omhandlet i artikel 17 i den generelle forordning om databeskyttelse?
- 3) Skal artikel 24 og artikel 5, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse fortolkes således, at de er til hinder for, at en national tilsynsmyndighed af det der forankrede ansvarlighedsprincip udleder, at den dataansvarlige skal træffe passende tekniske og organisatoriske forholdsregler for at det meddeles andre dataansvarlige, det vil sige udbydere af offentligt tilgængelige telefonnummerfortegnelser og nummeroplysningstjenester, som har modtaget data fra denne dataansvarlige, at den pågældende i henhold til forordningens artikel 6, jf. artikel 7, har trukket sit samtykke tilbage?
- 4) Skal artikel 17, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse fortolkes således, at den er til hinder for, at en national tilsynsmyndighed pålægger en udbyder af offentligt tilgængelige telefonnummerfortegnelser og nummeroplysningstjenester, som anmodes om ikke længere at offentliggøre en persons data, at træffe alle rimelige foranstaltninger til, at søgemaskiner får kendskab til denne anmodning om sletning?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12.7.2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (EFT 2002, L 201, s. 37).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse, herefter »den generelle forordning«) (EUT 2016, L 119, s. 1).